

ovšem, že soudce okresního soudu v Liberci, kterému náleželo projednání této trestní věci, oznámil přede dnem 1. února 1922 Gisele H-ové, když k němu přišla s dotazem ohledně »vyhlídek stíhání«, obsah obžaloby a vyptával se jí na její zodpovídání. Než ze spisů nevychází, že při tomto udánlivém rozhovoru soudce s obviněnou šlo o výslech H-ové jako obviněné; nebyl o něm sepsán záznam dle ustanovení čís. 7 § 452 tr. ř., které zákonem ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1920 nedoznalo žádné změny; jednalo se tedy o pouhou odpověď soudcovu k otázce strany, nikoli o soudcovský úkon stíhací; nehledě ani k tomu, že onen soudce seznal jako svědek, že má za to, že H-ová k okresnímu soudu v Liberci vůbec nikdy se nedostavila. Promlčení tedy v tomto případě přerušeno nebylo. Důsledkem nesprávného výkladu prvního odstavce § 531 tr. zák. nezjistil odvolací soud, je-li tu další, ani v rozsudku prvé stolice nezjištěný předpoklad, že obviněná nedopustila se v době, ku promlčení stanovené, ani zločinu, ani přečinu nebo přestupku, takže rozhodnutí ve věci samé ještě nastati nemůže.

Čís. 1010.

Zařazení do trestního pracovního oddílu (zákon ze dne 18. března 1921, čís. 129 sb. z. a n.) nelze vysloviti, jde-li o trestný čin spáchaný před tím, nežli zmíněný zákon nabyl účinnosti.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1922, Kr I 1093/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. října 1921, pokud jím byl Josef Sch. zařazen do trestního pracovního oddílu na jeden měsíc, a usnesením téhož krajského soudu z 19. srpna 1922 porušen byl zákon v § 1 zákona čís. 129/1921 sb. z. a n. a čl. IX. uvoz. zák. k trestnímu zákonu; ona část uvedeného rozsudku, vyslovující zařazení do trestního pracovního oddílu na jeden měsíc, a uvedené usnesení se zrušují.

Důvody:

Rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. října 1921 odsouzen byl Josef Sch. pro zločin § 2 lit. c) zákona čís. 188/1920 sb. z. a n. do žaláře na jeden rok a k zařazení do trestního pracovního oddílu na jeden měsíc. Činu dopustil se tím, že dne 13. dubna 1921 dopravil v Č. koně v ceně větší než 4000 K do Německa. Spáchal tudíž trestný čin před účinností zákona čís. 129 sb. z. a n. z roku 1921, jež nastala 14 dní po vyhlášení (5. dubna 1921), t. j. 19. dubna 1921. Usnesením téhož krajského soudu z 19. srpna 1922 bylo rozhodnuto, aby Josef Sch. po rezumu §§ 8, 12 (prvý odstavec) zákona čís. 129 sb. z. a n. z roku 1921 zařazen byl do trestního pracovního oddílu mezi výkonem trestu žaláře v trvání jednoho roku. Ježto zpětná působnost zákona čís. 129/1921 sb. z. a n. vztahuje se podle § 12 čís. 1 pouze na předpisy §§ 8 a 10, a § 8 upravuje pouze užití osob k nucené práci, v § 3 uvedené, během výkonu trestu, nikoli

však zařazení osob odsouzených pro činy trestné, spáchané před působností zákona, do trestního pracovního oddílu po výkonu trestu (viz výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 20. dubna 1921, čís. 16.267) byl rozsudkem i usnesením krajského soudu v Hradci Králové, shora citovaným, porušen zákon v § 1 zákona čís. 129/1921 sb. z. a n. a čl. IX. uvoz. zákona k trestnímu zákonu.

Čís. 1011.

Pokud nelze v odmítnutí předhůzky spatřovati urážku dle § 312 tr. zák. Veřejný úředník nemůže u výkonu úřadu spáchatí vůči jiné úřední osobě urážku dle § 312 tr. zák.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1922, Kr I 1203/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Ústí n. L. ze dne 28. března 1922 a potvrzujícím jej rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Litoměřicích ze dne 14. června 1922 porušen byl zákon v ustanovení § 312 tr. zák.; rozsudky ty se zrušují a obžalovaný Rudolf M. sprostňuje se podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek dle § 312 tr. zák., jehož se podle obžaloby dopustil tím, že dne 19. prosince 1921 v Ú. člena městského bytového výboru, Dra. K., tudíž osobu v § 68 tr. zák. jmenovanou, když úřad svůj konal, slovy urazil.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Ústí n. L. ze dne 28. března 1922 odsouzen byl Rudolf M., náměstek starostův v Ú. pro přestupek § 312 tr. zák. do vězení na 48 hodin, zmčněního v pokutu peněžitou 100 Kč, s podmíněným odkladem výkonu trestu na dobu jednoho roku. Trestného skutku se dopustil podle rozsudku tím, že dne 19. prosince 1921 v Ú. člena městského bytového výboru, Dra. K-a, jako vyslance obecního úřadu, tudíž osobu v § 68 tr. zák. jmenovanou, když konala úřad svůj, slovy »Tolik svědomí, pane doktore, jako vy, mám já také«, urazil. Krajský jako odvolací soud v Litoměřicích nevyhověl odvolání Rudolfa M-a co do výroku o vině a trestu a potvrdil rozsudkem ze dne 14. června 1922 rozsudek první stolice, poukazuje při tom na důvody prvního soudce. Skutkový stav uvedený trestní věci byl dle zjištění rozsudku tento: Dle 19. prosince 1921 konána byla na městském úřadě v Ú. schůze městského výboru bytového. Přítomni byli předseda Rudolf M., členové Dr. K., Jindřich J., Adéla P-ová, Jindřich D. a Ladislav H. a městský úředník Max R. Předseda podával zprávy o návrzích tříčlenného podvýboru, jak přiděliti byty v nových domech městských. Tříčlenný výbor navrhoval mimo jiné, aby městské lékárce, Dr. Lucii O-ové přidělen byl byt o 3 pokojích a 1 kuchyni. S tím nesouhlasil Dr. K. a navrhoval posléz, aby Dr. O-ová dostala byt menší; Rudolf M. namítal, že lékařka nutně potřebuje bytu navrženého, načež Dr. K. pravil, že nutno byty přidělovati tak, aby bylo možno za to odpovídati také na venek. Rudolf M. pravil, že mu za to lze odpovídati vždy a všude. Na to Dr. K. zvolal na obžalovaného: »Což vy, vy zodpovíte všecko«. Rudolf M. na to řekl: »Tolik svědomí jako vy, pane doktore, mám já také«. Rozsudek okresního soudu shledává ve slovech Dra. K-a: »Což vy, vy